

Oobec vznikla v roku 1964 spojením obcí Nedožery a Brezany. Cez Nedožery-Brezany prechádza cesta I/64, vedúca z Prievidze cez Fačkovské sedlo do Žiliny. V obci sa na túto cestu napája komunikácia III. triedy z Lazian.

NÁŠ SERIÁL!

FOTO: CRS FLYING TEAM

V 16. storočí po obsadení južných území monarchie tureckými vojskami bola na rozkaz Ferdinanda I. vybudovaná Magna via, cisársko-kráľovská poštová cesta, ktorá viedla obcou Nedožery. V tom čase to bola jedna z najdôležitejších obchodných a poštových ciest v monarchii. Po dobudovaní v roku 1558 patrila k najdlhším poštovým a dopravným spojeniam, mala 56 poštových staníc a merala viac ako 1 000 kilometrov, pričom približne 520 kilometrov sa nachádzalo na území terajšieho Slovenska. Jej trasa prechádzala piatimi štátmi (Rakúsko, Slovensko, Ukrajina, Maďarsko, Rumunsko) a spájala Viedeň s rumunským mestom Sibiu. Jednotlivé poštové stanice boli pôvodne od seba vzdialé iba dve poštové milí (asi 15 km). Patrili k nim i stravovacie, ubytovacie objekty a hospodárske budovy na ustanovenie ľažných a jazdeckých koní. A práve preprahacia stanica vznikla v roku 1558 aj v Nedožeroch. Poštovú stanicu spravoval magister postae, ktorému podliehali postilióni. Boli to dopravcovia, jazdili pôvodne na koňoch a neskôr na poštových vozoch – diligenciach. Svoj príchod oznamovali trúbkou, ktorá ostala dodnes symbolom pošty.

VZNIKLA V ROKU 1964 SPOJENÍM DVOCH SAMOSTATNÝCH OBCÍ

Spoločnými silami

Obec **NEDOŽERY-BREZANY** leží v Hornonitrianskej kotline, približne 5 km severne od Prievidze. Minulý rok pri reštaurovaní miestneho kostola odhalili pamätný zápis dátumu úmrtia uhorského kráľa Mateja Korvína.

Starosta obce JAROSLAV PEKÁR (39) verí, že spoločnými silami zrealizujú projekty, ktoré ich čakajú.

Obec ako rodina

Obec začala písť svoju novodobú história v roku 1964 písomným aktom spojenia dvoch obcí Nedožery →

Dominantou obce je rímskokatolícky kostol z roku 1939, spojený so starším gotickým kostolom z roku 1409.

Škola v Nedožeroch-Brezanoch získala workoutové ihrisko za desaťtisíc eur.

Anketa

Tatiana Bahulová (32)

Obec je nádherná v lete aj v zime. Máme tu materskú i základnú školu, detské ihriská a mnoho možností na prechádzky v prírode. Konajú sa tu športové a kultúrne podujatia, je tu mnoho mladých a rodín s malými deťmi.

Zuzana Slošiarová (36)

V obci Nedožery-Brezany som prežila svoje detstvo a študentské časy. Hoci som sa vydala a odstahovala, vždy, keď poviem doma, myslím tým obec Nedožery-Brezany, kde žijú moji rodičia. Rada sledujem dianie v obci a môžem povedať, že za tých pár rokov, čo nebývam v Nedožeroch, sa obyvateľom zlepší kultúrny život v obci a veľmi radi s rodinou chodíme na kultúrne podujatia organizované obcou. Negatívum vidím hlavne v hľavnej ceste, ktorá vede obcou a v jej neustálych rekonštrukciách a stavebných prácach na nej.

Lenka Klopánová (30)

Pozitívom je prostredie, ktoré sa v okolí našej obce nachádza. Ďalšou výhodou je blízkosť okresného mesta, kam dochádzajú študenti do škôl a dospelí za prácou. Ako veľké negatívum vnímame cestu vedúcu z Prievidze cez Fačkovské sedlo do Žiliny.

Stredom obce tiež prechádza železničná trať Prievidza – Nitrianske Pravno, v súčasnosti však bez osobnej dopravy a len so sporadicou nákladnou dopravou.

Kaplnka Panny Márie v Brezanoch nie je celkom presnou kópiou pôvodnej z roku 1834.

nok na život tunajších obyvateľov a snaha poskytnúť im pomocnú ruku pri riešení tažkých životných situácií. „Chcem, aby obec vytvorila rodinu a bola domovom pre všetkých občanov aj pri zveľaďovaní, aj z ľudskej stránky. Rád by som bol, keby si ľudia viac pomáhali a vytvorili takú komunitu, ktorá by spojila celú obec. Okrem iného treba riešiť veľa sociálnych otázok.

Jaroslav Pekár (39) v minulosti podnikal v oblasti informačných technológií, dnes je prvý voľebný obdobie vo funkcií starostu. Hovorí, že hlavným cielom jeho pôsobenia je vytvorenie dobrých podmien-

Obec zriadila sociálny podnik, ktorý je v súčasnosti v začiatkoch, ale cieľom je pomôcť občanom so zdravotným znevýhodnením alebo zraniteľným a prispiet tiež k spoločensky prospiešnej službe.“

Prednedávnom začala obec riešiť projekt revitalizácie centrálnej zóny. Cieľom je vytvorenie takého

verejného priestranstva, ktoré bude slúžiť na odchýlku, vzájomné stretnávanie, spoločenské, kultúrne akcie a ako miesto, kde sa budú môcť deti bezpečne hrať. V súčasnosti je projekt vo fáze stavebného povolenia. Rozbehnuté sú práce na rozšírení športového areálu s tromi fut-

balovými ihriskami, ktoré bude využívať celý región hornéj Nitry a bude vytvárať podmienky na poskytovanie komplexných služieb futbalovým družtvám, čo sa týka majstrovských zápasov, prípravných zápasov, sústredení, kempov a celého radu tréningových postupov. Od roku 2019 zriadila samospráva zberný dvor, budova hasičskej zbrojnice prešla rozsiahlymi stavebnými úpravami, školský areál rozšírila o viacúčelové športové ihrisko s umelým trávnikom, zrealizovala bezplatné internetové pripojenie na verejných priestranstvach, kompletné zrekonštruovala fyzikálnu učebňu v miestnej ZŠ a na rade je vybudovanie optickej siete. „V týchto dňoch dokončujeme kompletnú obnovu zdravotného strediska slúžiaceho našim občanom a blízkejmu okoliu. Snažíme sa postupne vytvoriť dôstojné podmienky pre pacientov. Pravdepodobiac, mojich ambícii a potrieb v obci je viac a verím, že postupne spoločnými

silami všetko zvládnete,“ hovorí sympathetický starosta.

Rektor Karlovej univerzity

Najvýznamnejšou osobnosťou v obci je jej rodák Benedikt Vavri-

MARTIN VAVRO (31) je profesionálny hasič záchranár a zároveň šéf miestneho DHZ.

roku 1603 prednášal na Karlovej univerzite rétoriku, poetiku, klasickú filológiu, fyziku i aritmetiku. Benedikt bol popri svojej pedagogickej práci prvým priekopníkom myšlienky slovanského povedomia a veľkú úlohu pritom pripisoval práve jazyku. Okrem slávnej prvej českej systematickej gramatiky je autorom ďalších významných pedagogických spisov, ktorými sa natrvalo zapísal do českej a slovenskej pedagogiky.

Jeho dielo má aj európsky význam. Napriek tomu, že veľkú časť života prežil v Česku, nikdy nezabudal, že je →

nec Nedožerský (1555 – 1614). Najskôr študoval v Prievidzi, neskôr v Jihlave a na Karlovej univerzite v Prahe. Po skončení univerzity bol učiteľom v Uherskom Brode, po získaní hodnosti bakalára sa stal rektorm partikulárnej školy v Žatci a v Nemeckom (Havlíčkovom) Brode. Začiatkom sedemnásťsteho storočia získal titul magister filozofie a od

Bývalý policiajný funkcionár PETER CHUDÝ (52) svoju kariéru ukončil hodnostou plukovníka, dnes sa venuje písaniu kníh.

Nedožery-Brezany

Prvá pisomná zmienka: rok 1429

Lokalizácia: Trenčiansky kraj, okres Prievidza, region horná Nitra

Počet obyvateľov: 2 115 (1 054 mužov, 1 061 žien)

Obyvatelia nad 60 rokov: 536 (232 mužov a 304 žien)

Obyvatelia do 18 rokov: 366

Vývoj nezamestnanosti - okres Prievidza (vždy ku koncu roka): 2012 – 12,97 %; 2013 – 13,90 %; 2014 – 12,47 %; 2015 – 10,37 %; 2016 – 8,13 %; 2017 – 5,14 %; 2018 – 4,46 %; 2019 – 4,7 %, 2020 (jun) – 6,99 %

KATARÍNA GRESCHNEROVÁ (44) je známa po celom okolí, zákazníci oceniajú chut' i dokonalý vzhľad jej výrobkov.

Socha Benedikta Vavrinca Nedožerského pred mestskou ZŠ. Svojimi spismi o lepšom školskom vzdelení a školskej sústave sa stal priekopníkom v pedagogike ešte pred Jánom Amosom Komenským.

Obecné bytovky

Obecná kniha dediny Brezany

→ Slovák. Dôkazom toho je prídomok k svojmu menu Nedožerský, ktorý oficiálne používal. Svoje meno si Vavrinec Benedikt Nedožerský písal v latinčine ako Laurentius Benedictus Nudozerinus. V roku 1611 sa stal dekanom, neskôr prorektorm a rektorm Karlovej univerzity, ktorej po smrti odkázal celý svoj majetok. Od roku 1968 stojí jeho socha pred budovou miestnej základnej školy. Jej autorom je sochár František Gibala a architekt Ernest Krampl. Od 1. septembra 2005 nesie Benediktovo meno aj základná škola s materskou školou v Nedožeroch-Brezanoch.

Ďalšou osobnosťou obce je rodák z Brezian katolícky kňaz, osvetár a národovec Tomáš Hromada (1793 – 1870). Po skončení štúdia teológie a kňazskej vysviacke v roku 1834 ho ustanovili za správcu fary v Hronci, kde pôsobil 33 rokov. Bol osobne prítomný pri založení Matice slovenskej v roku 1863 v Martine. Miestny odbor Matice slovenskej v spolupráci s obcou mu v roku 1996 odhalil pamätnú tabuľu, ktorá je umiestnená na návrší pred vchodom do Kostola svätej Heleny. Od roku 2008 nesie jeho meno jedna z ulíc v časti obce Brezany.

Vzácný dátum

Rímskokatolícky Kostol svätej Heleny patrí k výnimočným sakrálnym pa-

Neskôr riadił okresnú kriminálku a značnú časť kariéry pôsobil v riadiacich funkciách na štyroch špecializovaných útvoroch s celorepublikovou pôsobnosťou so zameraním na boj proti organizovanému zločinu. Mafiánska poprava je jeho knižná prvotina, ktorú napísal pod pseudonymom Peter Šloser. Príbeh, ktorý vychádza z reálnych udalostí, sa odohráva vo fiktívnej pohraničnej dedine Híd a opisuje v ňom (ne)fungujúci a prehnitý systém. „V práci som trávil denne často viac ako 12 hodín bez nároku na mzdu. Práca ma celkom pohlcovala a čas na nič iné mi takmer nezostával. Preto som nikdy nemyslel ani na to, že by som niekedy mohol napísať knihu,“ hovorí bývalý policajný funkcionár. Ale stalo sa. Knihu začal písť ešte ako policajt začiatkom roka 2017. Bolo to v období, keď skončil v NAKA a zastával post riaditeľa Úradu kriminálnej polície na Prezídiu Policajného zboru SR, pod ktorý metodicky patria všetky oddelenia kriminálnej polície na okresných a krajských riaditeľstvach. „Viaceri súčasných policajtov vie, že som začal písť vďaka osobám, ktoré sa ma snažili niekoľko rokov odstrániť z funkcie, ktorú som zastával. Keď sa im to nepodarilo žiad-

nym spôsobom, tak využili lešť. Vtedy som sa dostal do situácie, že som mal odrazu viac času, tak som si povedal, že skúsim napísať knihu. Ak by ma nechali robiť svoju prácu, knihu by som nikdy nenapísal. Teraz im môžem byť len vďačný,“ hovorí Peter Chudý a dodáva, že oneľho sa na knižných pultoch objaví jeho druhá kniha. V roku 2019 získal ocenenie Panta Rhei Awards v kategórii slovenský knižný debutant roka 2019. Toto ocenenie môže získať spisovateľ len raz za život, a to pri vydaní svojej prvej knihy.

Dobroty od Kety

Katarína Greschnerová (43) dlhé roky pracovala v cukrárenských prevádzkach, dva roky dokonca pôsobila v dreవarskej firme, a keď sa znižovali stavby zamestnancov, prišla o prácu. Nedaleko od bytovky, kde žije s manželom a detmi, sa nachádzal opustený stánok, ktorý v minulosti slúžil na predaj ovocia a zeleniny. Po krátkej rodinej porade sa rozhodla stánok kúpiť a prerobiť. Keďže jej prevádzka susedí so základnou školou, rozhodla sa ponúkať detom desiate, ktoré mali a majú veľký úspech. „Neskôr som sa rozhodla aj pre cukrárenskú výrobu, aj tak som neustále pre susedov a známych piekla torty. Tak sa mi splnil môj

velký sen. S desiatami pokračujem dodnes. Cez veľkú prestávku im tepľa a čerstvé desiate nosím do školy. Mamičky sú spokojné a vedia, že je to jediná desiatka, ktorú deti nedonesú domov a celú ju zjedia. Osvedčili sa minipizze, ale v ponukovom liste na nachádzajú aj iné slané či sladké dobroty.“ Jej výrobky majú úspech aj v okolitých dedinách a mestách. Zákazníci oceňujú poctivé potraviny, ktoré používa na výrobu záuskov a tort, ako aj ich dokonalý vzhľad. „Ved sú predsa napečené s láskou,“ dodala s úsmevom.

Silná tradícia

Hasičský zbor v obci vznikol v roku 1923 a počas svojej existencie prešiel viacerými zmenami. Na začiatku 20. storočia fungovali v obciach a mestách len dobrovoľné hasičské zborov. „Najväčšiu zmenu tunajší dobrovoľní hasiči zažili v roku 2010, keď sa s veľkou podporou štátu podarilo zmodernizovať techniku a obnoviť budovu zbrojnice. V predchádzajúcom období sme mali k dispozícii len jednu dosluhujúcu Aviu. Dnes tu máme Tatra, Iveco a Nissan Navara,“ ukazuje nám garáž plnú vyleštenej techniky Martin Vavro (31). Pracuje ako profesionálny hasič záchranař v Prievidzi a zároveň šefuje 55-člennému zboru ha-

rov, pričom 80 percent výjazdov smeruje do Prievidze. Takže spolu so susedným Nitrianskym Pravnom patrime medzi vytaženejšie zborov,“ hodnotí štatisticky situáciu Martin Vavro.

Rybky, ryby, rybiská

„Rybáči som začal vo svojich 16 rokoch. V začiatkoch som lovil klasicky na tažko s kŕmidlom. Moju ďalšou oblúbenou metódou bol lov na plavák. Časom som však objavil aj zaujímavejšiu a o niečo úspešnejšiu techniku,“ hovorí Martin Klopan (35), rybár, ktorý je presvedčený, že väčším zažitkom je rybu po čestnom boji nechat žiť, ako si na nej pochutia. Pri spôsobe lovú chyt a pust sa ulovená ryba čo najšetrnejšie vráti do pôvodného prostredia. Kým kedysi sa chytalo na zemiak, dnes môžu rybári používať návnady od výmyslu sveta, prezrádza nám Martin a zároveň ukazuje farebné gulôčky zvané boilies. „Toto je najlepšia návnada na lov kaprov. Majú mnohoraké príchute. Rybaci, slivkovú, kokosovú, akú chceš,“ ovonianame so záujmom gulôčky pripomí najúcejce malé Raffaello. Rozlišujú sa dokonca aj podľa ročných období. K tomu kŕmne pelety, dip, partikel, čo je uvarená kukurica, pšenica, repka, hrach. „Taký základ krmiva, aby rybár nalákal ryby. Veľké kapry chodia samy. Po tej istej trase, v tom istom čase, akoby mali hodinky,“ naznačuje nás sprivedca, čo všetko treba o vodných obyvateľoch vedieť. Čo ho mrzí, je neporiadok, ktorý pri vode nachádza. Preto nedávno zorganizoval brigádu a spoločne so svojimi kolegami z práce vyzbierali na brehu Košovských prepadišiek niekoľko vriec odpadkov. A o čom sníva človek, ktorý má rybárske DNA v krvi? Na prekvapenie to nie je kapitálny úlovok, ktorý by ostatní rybári závideli. „Bol by som rád, keby si ľudia vážili prírodu a jej bohatstvo a starali sa o ňu. My ľudia všetko nenávratne poškodzujeme, znečistujeme, a ak včas neurobíme príslušné kroky, nebudem mať o nejaký čas kde ani čo lovit,“ hovorí Martin a my mu prajeme, aby sa mu tento sen splnil.

TEXT A FOTO:
JAROSLAV SLAŠŤAN

**PAMIATKE NÁŠHO RODAKA
LAURINCA BENEDIKTINA NUDOŽERSKÉHO**
ZASLUZIL SA O NASU RODINU REC
AKO VYCHOVATEĽ, UČENEC A PROFESOR
KARLOVEJ UNIVERZITY V PRANE.
1555-1615

Pamätná tabuľa Vavrinca Benedikta Nedožerského.

FOTO: GRPS FLYINGTEAM